

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขว้า

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลเขว้า

อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน
เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซีบนได้เสนอ (ร่าง)ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ทั้งนี้ ได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซีบนในการประชุม สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และนายอำเภอบ้านเขว้า ตามหนังสืออำเภอบ้านเขว้า ที่ ขย ๐๐๒๓.๑๕/๒๑๗๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา ๗๑ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงประกาศให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายสุวิทย์ หาญใจ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชึบซึ่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลซีบน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซีบนและนายอำเภอบ้านเขว้า จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ให้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๑๗) หนู
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๑๘) กระต่าย
- (๕) สุกร
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) ลา
- (๙) ห่าน
- (๑๐) เป็ด

(๑๑) ไก่	(๑๒) สุนัข
(๑๓) แมว	(๑๔) จระเข้
(๑๕) นก	(๑๖) งู

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพิ่มเติม โดยทั้งหมดหรือบางส่วนของพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น

ข้อ ๖ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับชนิดและประเภทของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีระบบการระบายน้ำและระบบการบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้องลักษณะ

(๒) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๔) ต้องจัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อมาสู่คน

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกประกาศกำหนดห้ามไว้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข รวมทั้งระเบียบหรือประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ทราบ โดยจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ค่าปรับ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น

ข้อ ๑๑ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลขึ้น เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายสุวิทย์ หาญใจ)

นายกองการบริหารส่วนตำบลขึ้น

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายธีรศักดิ์ โนมศิริ)

นายอำเภอบ้านเขว้า

